

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 103 (19 maart 2022) – www.roerkerken.nl

inleiding

Op de dag af nadat twee jaar geleden de eerste lockdown werd ingevoerd besloot het kabinet 15 maart j.l. om de coronamaatregelen verder te versoepelen. Een aantal maatregelen werd per direct versoepeld, terwijl per 23 maart de 'laatste' maatregelen worden opgeheven. Hoewel we nog niet van het virus af zijn (ook dit zal wel een blijvertje zijn), proberen we de draad van het 'gewone' leven weer op te pakken. Voor zover je tenminste van 'gewoon' leven kunt spreken sinds op 24 februari j.l. de Russen de Oekraïne binnenvielen. Het had al meteen effect op de brandstofprijzen die de pan uitrijzen, terwijl ook de aan de Russen opgelegde sancties op onze eigen economie hun negatief effect hebben. Daarbij komt nog dat er ten gevolge van de oorlog grote graantekorten op de wereldmarkt worden verwacht. Zoals twee jaar geleden beginnen mensen ook nu weer te hamsteren. Al met al toch weer spannende tijden, tijden waarin we hopelijk niet vergeten te bidden om de vrede: *God, Gij hebt de vrede lief, in U vindt zij haar oorsprong; U kennen is leven, U dienen is heersen. Behoed ons voor elke dreiging van oorlog, en laat ons die op Uw bescherming vertrouwen, geen vijandelijk wapengeweld te vrezen hebben. Door Christus onze Heer. Amen* (altaarmissaal).

Herbestemming St. Andreaskerk (hoorzitting)

Zoals in de vorige uitgave van Roerkerknieuws aangekondigd werd op dinsdagavond 15 maart j.l. werd de canonieke hoorzitting gehouden in het kader van de onttrekking van (het grootste gedeelte van) de St. Andreaskerk. Dit in verband met de door de Thalliagroep uit Weert geplande verbouwing van het gebouw tot 18 appartementen, een plan dat door de gemeenteraad op 10 februari j.l. werd goedgekeurd (zie Roerkerknieuws 100). Er waren zo'n veertig parochianen op af gekomen, terwijl namens het bisschop de vicaris-generaal Harry Quaedvlieg aanwezig was en pastoor Carlos Martinez van Roermond-Oost namens de priesterraad die in geval van een onttrekking van een kerk aan de eredienst geraadpleegd dient te worden (CIC c. 1222 §2). Aan de hand van diverse cijfers over de periode 2010-2021 legde de pastoor uit wat voor het kerkbestuur de redenen waren om de kerk grotendeels af te stoten. Allereerst de financiële cijfers (de parochiële inkomsten bestaande uit kerkbijdragen, collecten, stipendia en offerblokken) die een neerwaartse spiraal in beeld brengen. De afgelopen tien jaar schreven we alleen maar rode cijfers. In 2013 bedroeg het verlies ruim 42.000 euro dat in 2015 gelukkig alweer tot 5.700 euro teruggebracht kon worden; in 2019 was het verlies echter alweer gestegen tot ruim 22.000 euro. In de afgelopen 11 jaar werd in totaal een verlies van ruim 245.000 euro geleden. Geen wonder als maar 18% van het dorp onze parochie financieel steunt. Maar ook de pastorale cijfers geven geen florissant beeld van het de parochie; met name het aantal dopelingen, communicantjes en vormelingen maken duidelijk dat we de jeugd (en daarmee ook de toekomst) aan het kwijtraken zijn. Al met al waren ook verreweg de meeste aanwezigen ervan overtuigd dat we als parochie uit ons jasje zijn gegroeid. Het is dat de Coronacrisis ons de afgelopen twee jaar (met name vanwege de 1,5-metermaatregel) dwong weer regelmatig van de kerk gebruik te maken, anders was de dagkapel gewoon ons 'thuis' gebleven. En daar zat en zit de pijn die tijdens de hoorzitting ter sprake kwam. Het probleem zit niet zozeer in het kwijtraken van de kerk als wel de dagkapel die ons ondertussen veel vertrouwd is

geworden. Want ook die is (samen met de sacristie) in het herbestemmings-plan van de kerk opgenomen. Hardop werd de vraag gesteld of we dat niet moeten zien te voorkomen, al was het maar omdat de verhuizing naar het parochiecentrum en de daarmee gepaard gaande herinrichting ook met de nodige (hoge?) kosten gepaard zal gaan. Vraag is echter of de projectontwikkelaar daarmee akkoord gaat, aangezien het behoud van zowel dagkapel als sacristie toch een viertal (van de oorspronkelijk 18) appartementen 'kost', en we daarmee het risico lopen dat het hele herbestemmingsplan (en daarvan afhankelijk de verkoop van de kerk) op losse schroeven komt te staan. Afgesproken werd de (nog) mogelijke opties nader te onderzoeken en alle voor- en nadelen daarvan op een rijtje te zetten om aldus tot een weloverwogen(er) beslissing te kunnen komen.

Emilie Schneider - een 'heilige' streekgenoot

Hij heeft er lang op moeten wachten, maar binnenkort is het dan eindelijk zover: op 15 mei a.s. zal onze landgenoot, de in 1985 zaligverklarde pater Karmeliet Titus Brandsma (1881-1942), heilig worden verklaard. Een (bijna) heilige landgenoot dus, maar in Emilie Schneider (1820-1859) hebben wij een (bijna) zalige streekgenoot. In haar geboorteplaats Haaren ('oppe Kloes'), vlak over de grens bij Posterholt ('biej Loed oppe Berg'), wordt ze niet alleen geëerd met een plaquette bij de St. Janskluis (1994), maar ook met een b.g.v. van haar 150^e sterfdag (2009) onthuld borstbeeld op het (ook naar haar genoemde) pleintje. Dat ligt vlak bij haar geboortehuis, het huisje van Forschelen (het 'Vueschele Hüske') aan de Rotherstraße dat helaas in de vijftiger jaren van de vorige eeuw werd afgebroken. Het proces ter zalig- resp. heiligverklaring werd al in 1926 door de toenmalige Keulse aartsbisschop, kardinaal Schulte, opgestart. Sinds 6 juli 2007 geldt ze officieel als 'dienares Gods'. Als Juliane (Julie) Schneider werd ze op 6 september 1820 in Haaren geboren als vierde van de uiteindelijk tien kinderen van de protestantse douanier August Friedrich Schneider en zijn katholieke vrouw Elisabeth Münch. Julie werd katholiek gedoopt en kreeg een goede opvoeding en scholing. Al op jonge leeftijd ging zij als gouvernante werken in het gezin van de Luikse baron de Favereau de Fraipont. Geroepen tot het religieuze leven trad ze - tegen de wil van haar ouders - eind 1845 in Luik in bij de in 1833 door de in 1991 zalig verklaarde Jeanne Haze (1782-1876) gestichte Congregatie der Dochters van het H. Kruis en ontving ze de kloosternaam Emilie. Begin 1847 legde ze haar eerste geloften af. In 1851 werd ze novicemeesteres van de eerste gemeenschap van haar congregatie op Duitse bodem op Haus Aspel bij Rees. Amper een jaar later werd ze alweer naar Düsseldorf gestuurd, waar haar gevraagd werd de leiding over het Theresienhospital in de Düsseldorfer Altstadt op zich te nemen. Die taak zou haar nog veel hoofdbrekens en kopzorgen bezorgen. Ondanks het feit dat ze 1857 door tyfus werd geveld, lukte het haar toch nog er vóór haar vroegtijdige dood op 21 maart 1859 een moderne ziekenverzorging op poten te zetten. In haar brieven, die in 1860 onder de titel 'Geistliche Briefe' werden gepubliceerd, geeft ze blijk van een mystieke verbondenheid met Christus in de lijn van de (grote) heilige Teresa van Avila. Haar laatste rustplaats bevindt zich in de St. Jozefkapel te Düsseldorf. Het voor deze kapel gelegen plein draagt inmiddels ook haar naam: 'Emilie-Schneider-Platz'.

Personalia

Op zaterdagmorgen 12 maart j.l. deden we vanuit de St. Matthiaskerk van Posterholt **Elisabeth (Elly) Kruijtzter-Janssen (1939-2022)** uitgeleide. Geboren aan de Dorpstraat in Melick groeide ze als oudste op in een gezin met zes kinderen. Tegen het einde de oorlog evacueerde het gezin naar Friesland, en verloor Elly een zeven jaar oud broertje en een drie

maanden oud zusje, gebeurtenissen die een groot impact op Elly's verdere leven hadden. Als oudste meisje nam ze steeds meer huishoudelijke taken op zich. Na de lagere school ging ze nog even naar de huishoudschool van de zusters in Herkenbosch om vervolgens te gaan werken in het gezin van slager Franssen in Melick. Ook in het gezin van haar buurvrouw, tante Jes, stak ze de helpende hand uit. Op een dansavond ontmoette ze Jo Kruijtzter (1936-2016) uit Posterholt en na hun huwelijk begin 1965 betrokken ze een eigen woning aan de Dr. Poelsstraat aldaar, waar ze een gezin stichtten dat met een tweeling gezegend werd. Terwijl Jo bij DSM de kost verdiende zorgde Elly voor het huishouden en voor de opvoeding van de kinderen. Elly was erg creatief en actief; actief als lid van de gymclub en de vrouwenbond, terwijl ze met naald en draad, met bloemen en planten haar creativiteit aan de dag legde; samen met de huishoudster van pastoor Kuppens versierde ze jarenlang de kerk. Dat had natuurlijk ook te maken met het feit dat haar man Jo jarenlang actief was als kerkmeester van de St. Matthiasparochie en zo ook de rest van het gezin bij het kerkelijk dienstwerk betrok. Ook kon ze intens genieten van de vakanties en reizen die ze als gezin maakten maar ook met anderen ondernamen. Zoon Wido zorgde er middels zijn huwelijk met Monique voor dat Jo en Elly trotse opa en oma van Bibian en Nina werden. Anderhalf jaar na de viering van hun gouden huwelijksjubileum kwam Jo te overlijden; dat was in de zomer van 2016. Dat verlies en gemis was Elly al zwaar gevallen, evenals de ernstige ziekte waarmee zoon John geconfronteerd werd, het werd nog zwaarder toen een jaar later bij haar zelf Parkinson werd vastgesteld. Toch heeft ze zich daarna nog goed kunnen redden, totdat ze een half jaar geleden toch niet meer thuis, in haar eigen vertrouwde omgeving, kon blijven en ze via het ziekenhuis en het zorghotel in Roermond, via zorgcentrum Herte uiteindelijk in zorgcentrum Bergh moest worden opgenomen, waar er op zaterdag 5 maart j.l. niet lang na haar 83^e verjaardag toch nog onverwacht snel een einde aan haar leven kwam. Na de uitvaartmis legden we haar bij haar man Jo op Bergerbos te rusten.

Op donderdagmiddag 17 maart j.l. werd in Roermond in besloten kring de crematieplechtigheid gehouden voor **Henricus Ludovicus Maria (Ham) Müller (1935-2022)** uit Herkenbosch. Hoewel zijn vader Luxemburger van geboorte was maar Elzasser van origine, en zijn moeder een Utrechtse was, werd Ham geboren in Maastricht en verhuisde hij al op jonge leeftijd met de rest van het gezin naar Den Haag waar hij verder opgroeide. Tijdens een bezoek aan carnavalvierend Limburg leerde hij Tiny Hermans uit St. Odiliënberg kennen met wie hij verkering kreeg en in 1961 trouwde. Ze gingen in Den Haag wonen waar hij als architect de kost verdiende en waar ook hun drie kinderen werden geboren. In 1988, ze woonden toen in Voorburg, ontsnapte hij al eens aan de dood toen zijn hart na een bypass-operatie plotseling stopte met kloppen. Er volgden tien moeilijke jaren, een periode waarin hij eigenlijk niet kon werken, maar omdat hij pas voor zichzelf begonnen was moest hij wel verder. En met veel hulp en steun is het uiteindelijk toch goed gekomen en heeft hij nog heel wat kunnen en mogen ontwerpen. Eind negentiger jaren verhuisden ze vanuit Voorburg naar Limburg, waar ze in Herkenbosch, aan de Van der Landelaan een prachtig huis betrokken en hun eigen paradijsje inrichtten. Ham had van die typische hobby's, zoals auto's en gadgets. Zodra er iets nieuws op de markt was had hij het in huis. Als architect had hij ook oog voor detail; hij was een echte perfectionist. Maar ook ontzettend handig, iemand voor wie geen klus te moeilijk was. Als er iets stuk was, kreeg Ham het weer aan de gang. Een echte levensgenieter, genietend van de geneugten van het leven, maar vooral van het samenzijn met zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen, met familieleden en vrienden. Iemand met het

hart op de goede plaats, een hart dat op donderdagmorgen 10 maart j.l. ineens (weer) ophield met slaan, maar nu definitief.

Op vrijdagmiddag 18 maart j.l. deden we vanuit de St. Matthiaskerk van Posterholt **Jacobus Hubertus (Sjaak van Sie) Schmits (1932-2022)** uitgeleide. Geboren en getogen op de ouderlijke boerderij op Gevaren zou hij daar ook zijn leven lang blijven wonen, totdat zijn afnemende gezondheid er ruim 2½ jaar geleden de oorzaak van was dat hij in het zorgcentrum in Herten moest worden opgenomen. Al op jonge leeftijd ging hij werken op de plaatselijke textiel fabriek en als zodanig maakte hij ook nog de noodgedwongen verhuizing van het bedrijf naar Helmond mee. Bij gelegenheid van zijn robijnen dienstjubileum in 1988 kreeg hij een koninklijke onderscheiding. Voetballen was van jongs af aan zijn grote passie. In zijn jonge jaren was hij een verdienstelijk voetballer bij, en in zijn latere jaren een trouw supporter van PSV '35. Ook was hij jarenlang lid van de plaatselijke handboogschutterij. Als vrijgezel kon hij het zich veroorloven vaak op stap te gaan en dat deed hij dan ook, ieder weekend, maar zeker ook als er kermis in het dorp was. Hoewel vrijgezel is hij toch een keer in de 'onecht verbonden', tijdens een Posterse Boerenbruiloft. Terwijl hij wat huishoudelijke werkzaamheden betrof altijd kon terugvallen op zijn zus Tinie, kwam zijn zus Mia uit Brunssum iedere zondag bij hem op bezoek en werd er gekaart. Hij werkte niet alleen graag in zijn tuin maar hield er ook nog voliërevogels en een hond (Blacky) op na. Hoewel hij altijd beweerde honderd jaar te willen worden werd het de laatste jaren toch steeds duidelijker dat hij deze mijlpaal niet zou halen. Hij kwam niet alleen in een rolstoel terecht, maar begon ook te dementeren zodat hij niet meer thuis kon blijven en in een zorgcentrum moest worden opgenomen. Daar kwam er op zondagmiddag 13 maart j.l. een einde aan zijn leven. Na de uitvaartmis vond hij op het plaatselijk parochiekerkhof zijn laatste rustplaats.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl